

store forhandlinger af ministeren med den tyske Bundesminister for at få det her gennemført. Så det er snarligt, det skal køres igennem, og det vil sige, at det er faktisk flere år. Jeg kender godt til, hvor lang tid det tager at få det ind i hele proceduren.

Derfor kan jeg ikke forstå, at man hidser sig sådan op, for vi er vel enige om, at metropolen kommer. Vi er også enige om, at Berlin bliver et storcenter, som skal forbindes, og derfor synes jeg, man skal tage det som en udstrakt hånd, der egentlig markerer over for Deutsche Bundesbahn, at vi ønsker, at det kommer, og støtter DSB.

Jeg kunne lige så godt stille mig op her i dag og være sur og gal, for hvem spurgte mig som forligspartner om at nedlægge ruten i sin tid? Det var der ingen der gjorde. DSB nedlagde den bare, uanset om det var i en forligsperiode, og de, der var med fra Venstre og De Konservative, blev ikke spurgt. Det er jo helt andre proportioner end dem, vi hører i øjeblikket, og derfor kan jeg ikke forstå det. Jeg kan ikke forstå, at man hæver stemmen så meget. Argumenterne må være meget svage, for når man virkelig har nedlagt noget, som var med i et vist årsforløb, der kørte, så ville jeg altså ikke hæve stemmen så meget, for så ville jeg have lidt dårlig samvittighed, når man ikke har forhandlet med forligspartnerne dér.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg skal sige til hr. Kaj Ikast, at jeg har et stykke papir. På den ene side af papiret står der B 47 fremsat den 7. maj af bl.a. hr. Kaj Ikast. Lige nedenunder står beslutningsforslaget i to linjer. Det fjerde og det femte ord hedder »snarest muligt«. Det er det, jeg har nævnt herfra, og jeg vil gerne understrege, at det er det, jeg refererer til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det er jo forunderligt at konstatere, at Det Konservative Folkeparti, Venstre osv. er interesseret i, at de folkevalgte foretager en planlægning af landets infrastruktur og vil genoprette en bane. Det synes jeg da er noget opløftende også at høre i de her liberaliseringstider, hvor der er så mange, der vil overdrage det til markedskræfterne. Så er det vigtigt at slå fast, at den folkelige forsamling udstikker overordnede retningslinjer. Det er jeg glad for.

Men jeg har lige et lille spørgsmål til hr. Kaj Ikast, og det går på følgende: Jeg kan forstå, at der er en lille nuance i vores forslag og indgang til det her. Man kan diskutere, om Enhedslisten opstiller for mange forudsætninger, men der er dog én af forudsætningerne, som jeg tror vi bliver nødt til at hæfte os en lille smule ved. Og det er, hvis vi skal have nogle passagerer fra fly og bus til at hoppe over på tog, om så ikke hr. Kaj Ikast mener, at det er en forudsætning, at man tilbyder det nyeste materiel. Jeg tror ikke, der er så mange, der vil hoppe op i de røde kreaturvogne, som man kalder det på sydbanen. Mon ikke det forudsætter IC3? Er det ikke en simpel forudsætning?

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det vil være sådan i det tilfælde, hvor man forhandler mellem Danmark og Tyskland, at dér vil Sverige sikkert komme med, for jeg forudsiger, at det ikke bliver, før Øresundsforbindelsen er færdig. Da skulle denne forbindelse gerne komme meget, meget hurtigt og forbinde Skandinavien og Berlin med hinanden. Og i det tilfælde vil der både være svenske tog, der kan bruges, og tyske tog, der kan bruges, og der kan være danske tog, der kan bruges. Og dér laver man en fælles aftale, som man har lavet det med hensyn til Øresundsforbindelsen mellem Deutsche Bundesbahn, Statens Jernväger og DSB.

Jeg vil have, det skal etableres på samme måde her, fordi det er en nøgleforbindelse til fremtiden, der kommer, og så kan man ikke bare stå og sjusse her i det danske Folketing om, at vi nok har nogle røde tog, der kan bruges. Nej, jeg mener, ministeren skal gå ned og forhandle nu med den tyske Bundesminister, og så begynder de to at finde ud af en løsning, og så skal man bagefter tale med svenskerne, så vi får en enighed imellem Skandinavien og Berlin om denne forbindelse, for det bliver en givtig rute. Det kan jeg godt sige.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal spørge hr. Kaj Ikast, om han ikke mener, det er en rimelig antagelse, at en sådan forhandling mellem Danmark og Tyskland, mellem den danske trafikminister og den tyske trafikminister, vil gå en smule lettere, hvis den danske trafikminister har noget med i lommen, f.eks. tilbud om, at der kan køre nogle IC3-tog